cích, a ježto pro obec, nechť jest činna v kterémkoli oboru působnosti, podobné ustanovení dáno není, nemůže strana z nesprávného poučení o opravných prostředcích vyvozovati pro sebe žádných nároků, nýbrž bylo její věcí, postarati se o to, aby její opravný prostředek podán byl ve lhůtě stanovené zákonem řádně vyhlášeným.

Analogického použití ustanovení §u 3, odst. 2 cit. zák. z roku 1896 nemůže se však strana dovolávati, ježto jde o ustanovení výjimečné, dané toliko pro státní úřady politické, které na úřady zcela jiné soustavy správní nelze rozšiřovati.

Ježto tedy nesprávné poučení, stranou vytýkané, zmeškanou lhůtu k podání odporu zásadně prodloužiti nemůže, slušelo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou, aniž bylo třeba zkoumati, zda poučení stěžovateli dané vskutku bylo nesprávné, či jde-li snad o pouhou nezřetelnost ve vyhotovení nálezu, která při náležité pozornosti nebyla by vůbec mohla stěžovatele uvésti v omyl v příčině lhůty úřadem naznačené.

Č. 680.

Zabírání bytů: * Vzdala-li se bytová komise své funkce, může až do řádného ustavení nové komise vykonávati oprávnění dle zák. z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. jen obec sama. Vydal-li v mezidobí takovém výměr zabírací orgán jiný (předseda resignovavší komise starostou obce k tomu zmocněný) a rozhodla-li odvolací stolice o odvolání proti takovému výměru věcně, jest rozhodnutí to zrušiti jako nezákonné.

(Nález ze dne 24. ledna 1921 č. 775.)

Věc: Leon S. v Prostějově proti nájemnímu úřadu města Prostějova o zabrání místností.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dle výměru z 24. září 1920 čís. 796/A zabrala bytová komise města Prostějova usnesením z 23. září 1920 stěžovateli 6 obchodních místností v domě čís. 3 v Pernštýnské ulici v Prostějově. K odporu stěžovatelovu žalovaný úřad naříkaným rozhodnutím zabrání jedné z oněch místností zrušil, v ostatním výměr potvrdil.

Stížnost k tomuto soudu podaná vytýká naříkanému rozhodnutí nezákonnost předem v tom směru, že bytová komise v době, kdy zabrání se stalo, po právu neexistovala, ježto členové komise se svých funkcí byli vzdali.

Námitku tu shledal nejvyšší správní soud důvodnou. Podle zprávy okresní správy politické ve věci vyžádané, vzdala se někdejší bytová komise v Prostějově své funkce dne 13. září 1920, nová komise bytová pak se ustavila dne 25. října téhož roku. Mohla tedy v době, kdy řádně ustavené komise bytové nebylo, vykonávati oprávnění zákonem z 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. obcím propůjčená toliko obec sama, neboť z předpisu § 22 cit. zák. jasně vysvítá, že výkon oprávnění těch na jiného činitele než na bytovou komisi dle předpisu tohoto § složenou a dosazenou obcí přenesen býti nemůže. Dle uvedené zprávy okresního úřadu politického vykonával však v onom mezidobí funkce bytové komise bý-

valý předseda komise, jenž také na výměru z 24. září 1920 jest podepsán. Nájemní úřad, jenž o odporu proti tomuto výměru věcně rozhodl, rozhodoval tudíž jako stolice odvolací ve věci, o níž nebylo příslušným úřadem v stolici prvé rozhodnuto, a musilo proto jeho rozhodnutí jako nezákonné býti zrušeno.

Č. 681.

Úřednictvo okresní (Čechy): V pozdějším odepření titulu koncipisty úředníku okresnímu bez právnického vzdělání, ustanovenému již před r. 1907 definitivním konceptním praktikantem okresního výboru, a rovněž v dodatečném doručení služební instrukce, ukládající mu jen práce manipulační, nelze spatřovati nějaké rozhodnutí o právním postavení jeho jako úředníka konceptního nebo manipulačního.

(Nález ze dne 25. ledna 1921 č. 829.)

Věc: Otto K. v Říčanech proti zemskému správnímu výboru v Praze (za stranu zúčastněnou okresní správní komisi v Říčanech, adv. Dr. Antonín Klouda z Prahy) o přiznání služebních požitků úředníka konceptního.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okresní zastupitelství v Říčanech jednalo ve schůzi konané dne 18. září 1919 o úpravě platu Otty K., konceptního adjunkta okresního výboru tamže, dle zákona ze dne 23. července 1919 č. 444 sb. z. a n. a usneslo se na tom, zařaditi Ottu K. co do základního služného a dalších zvyšování do prvé třídy X. stupně stávajících tříd státních úředníků ve smyslu § 19 II.-5 citovaného zákona. Dle toho činí základní služné jeho 2200 K. Jelikož má Otto K. celkem 16 let služby, přísluší mu dle § 19, bod III. pět zvýšení po 275 K čili úhrnem 1375 K a činí tedy celkové služné jeho ročně 3575 K. Drahotní přídavek na rok 1919 per 2400 K se mu ponechává. Úprava tato nabývá platnosti dnem 1. září 1919.

Rozhodnutí s tímto obsahem bylo stěžovateli vydáno dne 20. září 1919 pod č. 1164 a on podal proti němu stížnost k zemskému správnímu výboru v Praze, kterýž rozhodnutím ze dne 11., intimovaným 12. února 1920 čís. 127.698/19-II stížnost zamítl. V důvodech se praví: »Pravoplatným usnesením okresního zastupitelstva ze dne 7. dubna 1919 odepřeno bylo stěžovateli postavení koncipisty z důvodů, že nemá odborného právnického vzdělání. (Okres Říčany patří mezi okresy, při kterých podle §u 3 zákona o okresních úřednících vzhledem k výši přímých daní a k počtu obyvatelstva vyhledává se pro konceptního úředníka odborné vzdělání právnické.) Jest tedy zřejmo, že tímto usnesením pravoplatně odepřen byl jemu charakter konceptního úředníka podle zákona o okresních úřednících.«

»Pravoplatným výměrem okresního výboru z 12. května 1919 čís. 647 doručena byla stěžovateli služební instrukce, z níž vyplývá, že jest mu podle § 1 této instrukce přikázáno vyřizování pouze oněch prací, které nejsou vyhraženy úředníku konceptnímu, účetnímu nebo technickému,